

Suomalaisen näköinen hupailu

TEATTERI

PAULI VESAKAS

Esko-Pekka Tiitisen pienoisnäytelmä *Kekkonen pojat* Outokummun kaupunginteatterissa alkaa pelottavasti: näyttämön seinällä on fetissimäisen hallitseva presidentti Kekkonen kuva, ja Esko-Pekka Tiitinen, neljännen veljen roolihahmossa, lukee kuin mantraa "Kekkonen, Kekkonen, Kekkonen..." Ääneen tulee mukaan kiihkoa, mutta Fagerholmin nimen kohdalla kieli ei meinaa totella!

Tiitisen näytelmän yhteys presidentti Kekkoseen on kuitenkin vain viitteellinen, ja poliittista aspektia siinä ei ole ollenkaan. Kirjoittaja on rakentanut täysin vapaan fiktion. Näytelmään on lisäksi rakennettu sisään kertomuksen veljeksille ikävä yllätys: heidän äitinsä, hylättyään poikansa näiden ollessa 10-vuotiaita, kirjoittaa näille 30 vuoden kuluttua ja ilmoittaa, että Kekkonen ei edes ole heidän isänsä!

Jonkin selkeän tematiikan löytäminen näytelmästä olisi keinoteokoista. Mutta ilmiselvästi siinä laskeaan hieman leikkiä suomalaisen perhe-elämäntavan kustannuksella. Tällaiset motiivitkaan eivät ole keskeisiä: polttopisteessä on näyttelijäntöön varaan rakentuva

Kekkonen pojat lävistävät nuket, mutta kyseessä ei ole vaarallinen okkultistinen kirous.

KARI HELOTIE

koomisuus.

Kirjoittaja-ohjaaja Esko-Pekka Tiitisen tavoitteena on tietenkin

ollut tehdä komediaa, paikoin jopa crazy-sävytteistä. Tavoitteeseen Tiitinen ja näyttelijät onnistu-

vatkin.

Kekkonen pojat -näytelmän koomisuuden muodostumisessa

on mukana absurdin ja surrealistisen tilanteen elementtiä, jopa performanssin sävyä. Vaikea sanoa,

miten pitkälle nämä ovat näyttämölle etukäteen harkitusti suunniteltuja, mutta ilman muuta katsoja havaitsee, että pelkästään verbaalisuuden ja tavanomaisen gestikan varassa näyttämötapahtuman koomisuus ei ole.

Jukka Antikaisen, Eero Vähäkosken ja Pertti Hakasen näytteleminen on emotionaalisesti vahvaa. Heidän läsnäolossaan pienessä näyttämötilassa on melkoisesti tehokkuutta. Mimiiikkaa hallitsee vakava perusilmeettömyys, mutta siitä poikkeamiset itkussa, naurussa ja suuttumuksessa ovat näyttävää.

Näytelmän visuaalisuutta hallitsee tumma sävy. Lavasteet ovat askeettisen niukat, ja puvustus on taatusti suomalaiskansallisen käytännön mukainen. Jotkut äänitehosteet (Juha Koljonen) tarttuvat korvaan omaperäisyydellään.

Esko-Pekka Tiitisen pienoisnäytelmän kesto on vain runsas puoli tuntia. Enemmänkin katsoja olisi sulattanut. Pienen studionäyttämön katsomontäysi ensi-iltayleisö otti esityksen omakseen.

Esko-Pekka Tiitisen pienoisnäytelmä *Kekkonen pojat* Outokummun kaupunginteatterissa. Ohjaus Esko-Pekka Tiitinen.